

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

III. Promulgatio Canonizationis B. Joannis a Capistrano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

- †
- †
- † Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.
- †
- † Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.
- †
- †
- † Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.
- †
- †
- † Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.
- † Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.
- †
- † Ego Alvarus Tit. S. Bartholomei in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.
- †
- † Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteris.
- † Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.
- † Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefsebi.
- † Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.
- †
- †
- †
- † Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.
- † Ego Josephus Renuatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
- † Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteris.
- † Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.
- † Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origu.
- † Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.
- † Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.
- † Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.
- † Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
- †
- † Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.
- †
- †
- †
- †
- †

P. Card. Prodaturius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jam pridem peracta.

Similes sunt huic Constitutiones precedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. Pont. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felices recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastoralis vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere admadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimoniam cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christianifidelium cordibus accederet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit.

§. 2. Capistrani Marforum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Joannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abse ferventissimis votis expetitur, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per ineluctæ recordationis prædecessorem Nostrem Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem postea referendum curavit, uterque deinceps in eundem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperitæ poenitentia, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostri Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus

III.

Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

Exordium.

Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

Ejus ortus 1385.

Religionem ingreditur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Fraticellorum sectam delevit.

Joannem

Joanem feliciter triumphantem, contra omnes hereticos generalem Inquisitorem creat. Reatinos, & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes eloquii suavitate componit. In terris S. R. E. circa pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici fenoris pravam licentiam evellit. Decefforum Noſtrorum, Martini dormicionem, piæque memoriae Eugenii IV. Succellionem prædicat, a quo pro magnis Eccleſiæ negotiis ad Infubres, Siculos, & alios mittitur. Reculato Aquilano Epifcopatu, munus prædicandi Evangelium obire non ceſtat, inque plenario Florentinorum Patrum Conventu, velut fol quidam fulger. Romæ Judæorum Synagogæ Magiſtrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis profeſſionem reducit. Ut hæreticos in ſinum Eccleſiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Frederico III. Imperatore poſtulate, in Germania partes a prædico Nicolao V. mittitur.

§. 3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia ſexennali peregrinatione Huſſitis, Adamiſis, Taboritis, Hebræiſque innumeris ad Chriſtianam veritatem, doctrinæ, ſanctitatis, & miraculorum luce converſis, Dei gloriam mirificè auget. Aegros quamplurimos ſanat, mortuos ſulcit, mutis loquelam reſtituit. Denique totam Chriſtianorum Rempubliam periclitantem ab immaniſſimo Turcarum Tyranno deſenſurus, ſe pro Domo Iſrael murum opponit, dum piæ memoriae Deceſſor Noſter Caliſtus Papa III. Joanne poſitiſſimum deprecante, Chriſtianorum militum, ſigno Crucis illuſtrium expeditionem in Turcas Europæ incubantes decernit ſtatimque Joanne Pannoniam, Tranſilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, inſtar fulgoris pervolante, ſeptuaginta millia Chriſtianorum conſcribuntur, Crucifque vexillum ipſo parma fidei proteſto præferente, de centum, & viginti milibus hoſtium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Auguſtas, idem Caliſtus ejus diei memoriae ſolemnia Tranſfigurationis Chriſti Domini perpetuo conſecravit.

§. 4. Joannes hiſ, atque aliis ſempiterna memoria digniſſimis præclare geſtis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Pannoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmiſi deſertur, ubi a Ladislaſo Rege aliique viris principibus viſitatur, ſanctiſque Eccleſiæ Sacramentis maxima Religione ſuſceptis, & multis, quæ ſuperventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, aliisque ad tuendam Religionem Chriſtianam hortatur vir Apoſtolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obit anno ſalutis 1446. X. Kalendas Novembres; deſuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia univerſa perſolvuntur. Poſt obitum æque, ac in vita multis magniſque miraculis claruit.

§. 5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apoſtolicam undique ſcriptum eſt; ab Italia Civitatibus Bononia, Patavio, Tarviſio, Aſculo, Fridericus III. Auguſtus, & Caſimirus Poloniae Rex a Pio II. feliciſ memoriae Anteceſſore Noſtro id poſtulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Aeneas Silvius, perſignium Joannis virtutum locuples teſtis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigifmundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Sileſiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Auguſtanus nuncupatus, in Univerſa Germania Apoſtolicæ Sedis Legatus; Epifcopi Miſnenſis, Eyleſtertenſis, aliique, Mathias Rex, & Eliſabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apoſtolica Sede idem poſpoſcerunt. Quare tot tantique Viri Dei præconiis una

voce ad Sanctam Romanam Eccleſiam undique allatis, & confluentibus permotus feliciſ memoriae Anteceſſor Noſter Leo Papa X. per Bernardum S. R. E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, conceſſit anno ſalutis 1515, ut Joannis piæ dormicionis dies feſtus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capiftranenſes quotannis celebraretur.

§. 6. Poſtmodum alius Deceſſor Noſter feliciſ quoque memoriae Gregorius Papa XV. Beatorum ſanctiſ Joannem ſcripſit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium in ejuſdem honorem, toti Ordini regularis obſervantiæ beati Franciſci, & Seculari etiam Clero in diſti Ordinis Eccleſiis celebrari permifit. Mox ſub piæ memoriae alio Anteceſſore Noſtro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apoſtolicum Conſtitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam ſub feliciſ memoriae Anteceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriae Deceſſore itidem Noſtro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo ſanctum eſt, repetitis precibus id etiam poſtulantibus illuſtris memoriae Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hiſpaniarum Rege, & Coſino III. in Etruria ſibi ſubjecta magno Duce.

§. 7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migraret, feliciſ memoriae Alexander Papa VIII. eidem ſuſſectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Conſtitutionibus, Canonibus, & Decretis rite ſervatis, de Joanne Sanctorum Canonum adſcribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno ſalutis MDCXC. ſui Pontificatus ſecundo, in Sacroſanctam Beati Petri Principis Apoſtolorum Baſilicam ſumma celebritate totius Eccleſiæ Romanæ profeſus eſt, ubi ſemel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiſcoporum, & Epifcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & ſuffragio poſt gratiam Paracliti Spiritus ſumma religione invocata, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individue Trinitatis, exaltationem Fidei Catholice, & Chriſtiani nominis amplificationem, beatum Joannem a Capiftrano Ordinis Fratrum Minorum Beati Franciſci, a regulari obſervantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate conſtiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Juſtiniano Confeſſore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paſchale Baylonio Confeſſoribus non Pontificibus, Sanctum Confeſſorem eſſe decrevit, & definivit in Sanctorum Confeſſorum Catalogum, & Canonem retulit, eundemque impoſterum in tota Eccleſia, tanquam vere ſanctum, colendum, invocandum, honorandumque ſancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium Deo offeratur conſtrui, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confeſſoris non Pontificis, pie recolere poſſe pronuntiavit. Mox Deum Patrem æternum, regemque Gloriæ Chriſtum Dominum ejus ſempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis perſonis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confeſſoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum

A Leone X. conceſſum fuit, ut ejus dies feſtus celebraretur.

A Gregorio XV. Beatorum ſanctiſ adſcriptus eſt.

Ab Alexandro VIII. nonnullis Europæ Principibus poſtulantibus, in Sanctorum ſanctiſ reſatus eſt una cum 4. aliis Beatis.

In componendis diſſidiis, & futurorum ſcientia clarus.

Epifcopali dignitate reculata, munus prædicandi Evangelium obivit.

Ejuſdem monitu decreta a Caluſto III. expeditione in Turcas; eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata eſt.

Ejus Obitus 1446. & poſt ipſum miracula.

Causa hu-
jus Constitu-
tionis.

Promulgatio
relatae Cano-
nizationis.

Clausula.

commemoratione ad Aram Maximam supra Con-
fessionem Beati Petri solemnem Missam celebra-
vit, universis Christianis, qui aderant tanta
ceremonia plenariam peccatorum Indulgentiam,
& remissionem largitus.

§. 8. Ne vero de hujusmodi Alexandri Papae
VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione,
adscriptione, relatione, concessione, caeterisque
praemissis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus
Successoribus Innocentio XII. Clemente XI. &
Innocentio XIII. pia memoriae Romanis Ponti-
ficibus Antecessoribus Nostri de more literae de-
cretales conscriptae non fuerint, deinceps unquam
possit quomodolibet haeritari; Nos, qui meritis
licet imparibus disponente Domino, in Cathedra
Beati Petri iisdem successimus, volumus, &
Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum,
sanctio, relatio, adscriptio, caeteraque haec
recensita a jam dicta die XVII. Kalendas Novem-
bres 1690. suum undequaque, & plenarium con-
sequantur effectum, ac si ab eodem Alexan-
dro VIII. literae Decretales revera eadem die
conscriptae, & de more promulgatae fuissent, ut
superius enarratur.

§. 9. Volumus autem, ut praesentes literae
ad probandum Decretum, definitionem, san-
ctionem, adscriptionem, relationem, statutum,
concessionem, caeteraque praemissa ubique om-
nino sufficiant, neque alterius cujuscumque pro-
bationis adminiculum ad id amplius requiratur.
Praeterea, quia difficile foret has nostras ad sin-
gula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut
earundem exempla, etiam typis impressa, manu
publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus
personae in dignitate Ecclesiastica constitutae mu-
nita, eandem ubique fidem obtineant, quam
haec Nostrae obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel
ostendi contingeret.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam nostri Decreti, definitionis, san-
ctionis, adscriptionis, relationis, statuti, con-
cessionis infringere, aut ei temerario ausu con-
trahere. Si quis autem hoc attentare praesumpse-
rit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se no-
verit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum anno Incarna-
tionis Dominicae millesimo septingentesimo vige-
simoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus
nostri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICAE
ECCLESIAE EPISCOPUS.

† Ego Franciscus Episcopus Praenestinus Cardinalis
Barberinus.

† Ego Laurentius Episcopus Tusulanus Cardina-
lis Corsinus.

† Ego Joseph Tit. Sanctae Praxedis Presbyter
Cardinalis Sacripantes.

† Ego Philippus Antonius Tit. S. Ceciliae Presbyter
Card. Gualterius.

† Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presby-
ter Cardinalis Picus de Mirandula.

† Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinae Presbyter
Cardinalis Zondadari.

† Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Por-
tam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.

† Ego Melchior Tit. S. Mariae Angelorum Presbyter
Cardinalis de Polignac.

† Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo
Presbyter Cardinalis Scottus.

† Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardina-
lis Spinula.

† Ego Ludovicus Tit. S. Priscae Presbyter Cardinalis
Belluga, & Moncada.

† Ego Josephus Tit. S. Susanna Presbyter Cardina-
lis Pereyra de la Cerda.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte
Celio Presbyter Cardinalis Salernus.

† Ego Alvarus Tit. S. Bartholomaei in Insula Presby-
ter Cardinalis Cienfuegos.

† Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthaei in Merula-
na Presbyter Cardinalis de Alteris.

† Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardina-
lis Petra.

† Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardina-
lis Marefoschi.

† Ego Nicolaus Tit. S. Mariae in Domnica Presby-
ter Cardinalis Coscia.

† Ego Benedictus S. Mariae in Via Lata Diaconus
Cardinalis Pamphilius.

† Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Dia-
conus Cardinalis Imperialis.

† Ego Laurentius S. Agathae ad Montes Diaconus
Cardinalis de Alteris.

† Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus
Cardinalis Columna.

† Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Card. Origu.

† Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Car-
dinalis Oliverius.

† Ego Carolus S. Mariae in Aquirio Diaconus Car-
dinalis Marinus.

† Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.

† Ego

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus
Cardinalis Albanus.
† Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Car-
dinalis de Judice.

†
†
†
†

P. Card. Prodatatus.
F. Card. Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.
L. Martinectus.

IV.

Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bono-
nia Clarissæ, jam antea a Clemente XI. San-
ctarum Virginum albo adscriptæ.

*Similes sunt huic Constitutiones precedens, & se-
quens. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji
22. P. 12.*

Dat. 4. Junii
1724. An. I.

BENEDICTUS EPISCOPUS

*Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*

Exordium.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut
quæ Romanus Pontifex in plenario conven-
tu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium,
Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episco-
porum, unanimi eorum consilio communicato,
sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pon-
tificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ
non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio fa-
cti, & vitæ B.
Catharinæ.

§. 1. Jampridem piæ mem. Antecessor noster
Clemens Papa XI. rem Apostolatu suo maxime
dignam reputans, Dei famulis olim Christiana-
rum virtutum perfectione excellentibus summos
honores in Catholica Ecclesia decernere, post
intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Cathari-
næ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci,
quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & lauda-
bilem vitam insignium quoque miraculorum fe-
rie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis
Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari
voluerat, justum, & summe decens existimavit,
Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Mi-
litanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Ro-
mænæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita,
honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam
eximias, & præcellentes, omnibus Christianis
imitandas proponere, ut ad summum Dei cultum
ipsius exemplo se componentes, in necessitati-
bus patronam, & deprecatricem apud Domi-
num habere mererentur.

Ejus ortus
1413.

§. 2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Sep-
tembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque
Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cogno-
men adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre
Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus
Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta
est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium
vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Mona-
sterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Mi-
norum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellan-
tur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi
omnium rerum humanarum, ut uni Deo vaca-
ret, cogitatione deposita, ex humani generis
hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo mu-
nita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias
latine docta artem de eo triumphandi Italiæ ex-
posuit, libro de septem spiritualibus armis inscrip-

Clarissarum
Monasteriū
ingreditur.

Librum
quemdam
conscriptit.

to, quod humilitatis Institutum ab se igni tradi-
tum, mox novo Dei monitu iterum literis con-
signavit. Tam coram vitæ innocentia se superis
reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non
semel patere voluit, eam pariter, sibi uni pro-
pria scientia futurorum, instruxerit, qua præ
ceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orienta-
lis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schis-
ma funestam cladem prænuñciavit.

§. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffu-
sa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum
ejus sibi concedi flagitantibus; novum suæ Re-
gulæ Monasterium excitatura; Bononiam Nata-
tale solum, ire jubetur. Ad Ferrariensium tur-
bas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitan-
das, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Fran-
cisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina
autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis,
instar cadaveris, extra Monasterium, eduçta,
mox ita convulsa, ut currum quo ad flumen
Rhenum perducta est, sola, & nullius opis in-
diga ascenderit. Bessaronem Basilicæ Duo-
decim Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardi-
nalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum,
& Philippum Civitatis Episcopum, pariterque
S. R. E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presby-
terum Cardinalem Calandrinum nuncupatum,
nedum patriam Senatorum, magnamque Civium
frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites
traditæ Sacræ Virgines obvius habuerunt. Ea-
rum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu
præfecturam suscepit, socialque vere Sanctarum
Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

§. 4. Jam per annos duodeviginti variis, &
multis ægritudinibus, vitæque incommodis Bono-
niensem Virgineam, nihil omittentem, quod
munus suum spectare videretur, Dominus exer-
cuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacri-
ter pro Deo tolerandis paratam, lethalis mor-
bus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo sum-
me flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut So-
roribus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ
salutis monita patefaceret, maximaque religio-
ne susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se, quod
tamdiu anhelaerat, in divini Sponsi occursum
ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum
exorante, ne filias merore confectas tantæ Ma-
tris solatio viduaret, Catharina mentis excessum
passa e læculo incolumis surgit, consuetoque
præfecturæ muneri, ut antea obeundo sollicitam
operam navat, anno, quo supervixit, diu, no-
ctuque Christianis virtutibus toto pectore excol-
lendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine
lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

§. 5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat,
quum de more ablatis Sororum pedibus, semel,
atque iterum vehementibus, & aptissimis ver-
bis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis
suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen
a Sororibus non statim animadversum, Catha-
rina hilari vultu, vicinam mortem non indican-
te, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti,
nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acer-
bis doloribus correpta decubuit, quibus forti
animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio
Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem
sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compo-
sitos recitavit. Sorori vices suas post dormitio-
nem obituræ cæteras piæ Virgines intimo animi
sensu commendavit, deque Cælestibus, & Chri-
stianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissi-
mi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiri-
tum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salu-
tis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

§. 6. Defuncta longe pulchrior, quam viva,
adulescentulam plane dormientem referre visa
est. Post ejus animam in Cælum receptam, &
corporeuli depositionem, multis illius patrocini-
o apud Deum se commendantibus, quum duo

Futurorum
scientia clara
extiit.

Bononiæ no-
vum Mona-
sterium exci-
tat, cui &
præfuit.

Multa adver-
sa valetudi-
nis incom-
moda diu
æquo animo
pertulit.

Supremum
diem vatici-
nata obiit
1463. virtuti-
bus omnibus
prædita.

Signa ejus
Sanctitatis
post obitum
cælitus edita.